

Helligåndens tempel

Nøglevers: "Ved I ikke, at jeres legeme er et tempel for Helligånden, som er i jer, og som I har af Gud, og at I ikke er jeres eget?"

1. Korintherbrev 6:19

Udvalgt skriftsted:

1. Korintherbrev 6:12-20

De vers, der er citeret i dagens lektion, handler om umoral, som apostlen Paulus erfarede fandtes i den korintiske kirke. "Det er ikke godt, at I roser jer selv," skrev han. (1. Korintherbrev 5,6). De var tydeligvis stolte af deres falske følelse af broderkærlighed, som fik dem til at tolerere en sådan tilstand.

I tilfældet med en lovovertræder, som Paulus gjorde dem opmærksom på, gav han besked om, at menigheden skulle udelukke vedkommende fra fællesskabet. Paulus talte om denne handling som en udrensning af "surdej" fra deres midte. (vers 2-7). Surdej bruges i Skriften som et symbol på synd i en eller anden form.

At der skulle eksistere umoral i en menighed af Herrens folk, virker måske mærkeligt, men det er det

ikke, når vi tager de tidligere vaner i betragtning hos nogle i Korinth, som havde taget imod Kristus og knyttet sig til hans folk. Den generelle befolkning i Korinth tilbad hedenske guder. Blandt disse var de græske og romerske kærlighedsgudinder, Afrodite og Venus, meget tilbedte. Fordi umoral sandsynligvis havde været en del af deres tidligere tilbedelse, ville det i første omgang ikke være blevet betragtet af nogle i kirken i Korinth med samme grad af foragt, som det burde have været. Men en sådan tolerance var helt i modstrid med Guds vilje, og Paulus tog drastiske skridt for at rette op på uordenen.

Ikke desto mindre tog Paulus dette standpunkt mod det forkerte i kærlighed. Det afslører han i sit andet brev til menigheden i Korinth. (2. Korintherbrev 2,1-11). Paulus planlagde at besøge disse brødre, og han ville ikke have, at noget skulle ødelægge glæden ved begivenheden. Han roste menigheden for at have taget de skridt mod forbryderen, som han opfordrede til. Han tænkte også på, at denne person havde lært sin lektie. For at undgå at overbebyrde ham med sorg foreslog Paulus nu kirken, at han blev tilgivet og genindsat i deres fællesskab. Hvis kirken gjorde det, forklarede Paulus, ville han glæde sig sammen med dem over det. Vi ser altså, at Paulus ikke kun ønskede, at forseelsen blev rettet, men også at den skyldige blev tilgivet og genoprettet.

Vores nøglevers siger, at kroppen er "Helligåndens tempel", som er i os. Templer var velkendte for de gamle, både jøder og ikke-jøder. I Israel var deres tempel, symbolsk set, mødestedet mellem Gud og hans folk. De fromme i Israel betragtede det som et helligt sted, og de trofaste blandt dem bestræbte sig på at bevare det på den måde. Men under onde kongers herredømme blev templet besudlet af afgudsdyrkelse inden for dets mure.

Tempelsymbolikken bruges i Det Nye Testamente på to måder. Den første findes i dagens lektion, hvor Paulus omtaler hver troendes kødelige krop som et "tempel", Guds bolig gennem hans Helligånd, som vi skal holde ren og ubesmittet. Det andet tempelbillede præsenteres af apostlen Peter. Han skrev: "Også I er som levende sten bygget op til et åndeligt hus". (1. Petersbrev 2,5). Her omtales hver indviet troende, ikke som et tempel, men som en sten, der forberedes til at være en del af et åndeligt "hus" eller "tempel" i Guds rige. - Hebræerbrevet 3:6; Efeserbrevet 2:19-22; Matthæusevangeliet 6:10